

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași

Iași, str. Anastasie Panu nr.26,
cod poștal 700025
Tel: +0232/213332
Fax: +0232/219899
e-mail: registratura.generală.IS@anaf.ro

DECIZIA NR. 3945/29.11.2016

privind soluționarea contestației formulate de
S.C. Y S.R.L. Iași

înregistrată inițial la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași sub nr.
.....din 09.09.2015 și reînregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași
sub nr. ISR_REG/.....

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Serviciul Juridic, prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/....., prin care se comunică Sentința civilă nr..... pronunțată de Tribunalul Iași, în dosarul nr., prin care a fost admisă acțiunea formulată de **S.C. Y S.R.L. Iași CUI** cu sediul social în Iași, șos., înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Iași sub nr., în sensul că s-a dispus anularea Deciziei nr. ISR și obligarea Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași la soluționarea pe fond a contestației formulate de societate, prin dl., în calitate de administrator, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F- IS emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași în baza Raportului de Inspecție fiscală nr. F-IS

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a emis Decizia nr..... privind soluționarea contestației formulate **S.C. YS.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr....., emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași în baza Raportului de Inspecție fiscală nr., prin care s-a dispus respingerea contestației ca fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta și ca nedepusă în termen, pentru suma contestată în valoare totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – dobânzi aferente impozitului pe profit;
- S lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – dobânzi aferente TVA;
- S lei – penalități de întârziere aferente TVA.

În motivarea soluției pronunțate de Tribunalul Iași s-a reținut că împotriva Hotărârii de deschidere a procedurii simplificate și a intrării în faliment nr..... s-a formulat cerere de revizuire, fiind pronunțate următoarele soluții:

Exemplarul 4/4
Operator de date cu caracter personal 759
Viorica amarandi/consilier superior/ Serviciul Soluționare Contestații
decizii 2016.doc
Data: 28.11.2016, ora:8,30

"1. Prin încheierea din data de 04.08.2015 - dosar nr..... al Tribunalului Iași – s-a dispus suspendarea executării Încheierii nr..... de deschidere a procedurii simplificate și a intrării în faliment, până la soluționarea cererii de revizuire ce face obiectul dosarului nr.....

2. Prin hotărârea nr..... pronunțată în dosarul nr., s-a admis cererea de revizuire formulată de SC YSRL, fiind schimbată în tot sentința 146/06.09.2016 – dosar nr.2306/99/2015, fiind respinsă cererea privind deschiderea procedurii simplificate și intrarea în faliment a SC YSRL.

Astfel, de la data admitterii cererii de suspendare a executării de deschidere a procedurii simplificate și intrarea în faliment a **S.C. YS.R.L. Iași** – 04.08.2015 – SC YSRL nu se mai află în procedura falimentului nemaifiind ridicat dreptul de administrare al debitorului, debitorul contestator în cauza de față fiind reprezentat prin administratorul Popa Alexandru Grigore, acesta fiind în fapt singura persoană care reprezintă în mod legal societatea.

(...)

În ceea ce privește termenul de depunere a contestației, în considerentele deciziei contestate se arată împrejurarea că decizia de impunere contestată și raportul de inspecție fiscală au fost comunicate către practicianul în insolvență C.I.I.....

Or nu se poate vorbi de o comunicare efectivă, în condițiile arătate anterior, comunicarea trebuind raportată la persoana administratorului statutar și nu la persoana practicianului în insolvență."

Ca urmare, în conformitate cu prevederile art.352 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora,

"(1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi."

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, va relua procedura administrativă de soluționare a contestației formulate de **S.C. YS.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr....., emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași în baza Raportului de Inspecție fiscală nr., contestația fiind soluționată în baza normelor legale în vigoare la data când s-a născut dreptul contestatarii la acțiune.

I. S.C. YS.R.L. Iași contestă suma totală de S lei, reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F- IS, emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași în baza Raportului de Inspecție fiscală nr. motivând în susținere următoarele:

Urmare inspecției fiscale ce a cuprins perioada 01.01.2012 – 31.03.2015, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina sa obligații fiscale reprezentând:

- impozit pe profit în sumă totală de S lei aferent perioadei 01.01.2012 – 31.12.2014 și accesorii aferente: dobânzi în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei;

- TVA în sumă de S lei aferentă perioadei 01.01.2012 – 31.03.2015 și accesorii aferente : dobânzi în sumă de S lei și penalități de întârziere în sumă de S lei.

Consideră că concluziile organelor de inspecție fiscală care au dus la stabilirea acestor obligații sunt eronate deoarece controlul în sine s-a bazat pe abordarea greșită a

situației de fapt, pe interpretarea și aplicarea greșită a dispozițiilor legale incidente, pe ignorarea unor aspecte esențiale în stabilirea unui cadru corect și corespunzător.

Precizează că, criticile pe care le formulează împotriva actului administrativ fiscal atacat, se referă la aspecte de legalitate și de temeinicie, respectiv:

1. Organele de inspecție fiscală nu au procedat potrivit prevederilor art.105 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice care sunt relevante pentru impunere.

Mai susține faptul că, până la finalul controlului nu s-au discutat aspectele constatate cu administratorul societății. Acesta ar fi putut da lămuriri sau ar fi avut posibilitatea de a demonstra realitatea anumitor situații, astfel încât, organele de inspecție fiscală să tragă concluzii în deplină cunoștință de cauză, respectiv să stabilească corect obligațiile suplimentare.

2. Lipsa analizei complete a tuturor stărilor de fapt demonstrează faptul că organele de inspecție fiscală nu fac trimiteri concrete la probe care să susțină constatările și concluziile sale așa cum se prevede la art.65 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3. Lipsa analizei complete și lipsa probelor au generat și o nemotivare a actului administrativ fiscal atacat, în condițiile în care dispozițiile procedurale stabilesc această obligație în sarcina organelor de inspecție fiscală, ca o garanție a dreptului la informare, a respectării legii și a ocrotirii drepturilor cetățenilor, inclusiv a dreptului la apărare.

Contestatoarea susține că actul de inspecție fiscală nu respectă rigorile legii în privința motivării. Simpla afirmare a unor concluzii ale organelor de inspecție fiscală, dar care nu-și găsesc corespondent în situația concretă a societății și în probe pertinente, nu poate echivala cu o motivare în sensul legii.

În aceeași măsură, simpla enumerare a unor texte de lege, pe care organul de inspecție fiscală a înțeles să-și întemeieze actele și constatările, nu echivalează cu o motivare, în condițiile în care ar trebui să existe o concretizare incidentă acestor prevederi asupra situației de fapt a persoanei verificate.

Referitor la impozitul pe profit, având în vedere că la Cap. I din Raportul de inspecție fiscală nr., apare înscrisă ca metodă de lucru "electronic", contestatoarea pune întrebarea care act reglementează această metodă, cum poate fi aceasta aplicată în cazul societății verificate și cum pot fi formulate concluziile pe baza cărora se emit deciziile de impunere în baza acestui procedeu.

Referitor la mențiunea din Raportul de inspecție fiscală nr. potrivit căreia echipa de inspecție fiscală nu a intrat în posesia documentelor financiar contabile ale societății, s-a procedat la analiza documentară în baza datelor existente în baza de date informatică de la nivelul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, contestatoarea susține că această afirmație pune la îndoială constatările din Raportul de inspecție fiscală și că este în totală contradicție cu legislația fiscală în vigoare, respectiv Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care la art.19 stipulează că "*Profitul fiscal se calculează ca diferență între veniturile ... și cheltuielile..., dintr-un an fiscal*";, prevederi pe care organele de inspecție fiscală le-au invocat, dar care sunt nemotivate, procedeu folosit pentru fiecare an fiscal, astfel: pentru anul 2012, organele de inspecție fiscală au determinat ca bază impozabilă suma de S lei, care de fapt reprezintă veniturile reale din exploatare ale societății, dar nu au luat în calcul și cheltuielile aferente, fiind declarate din start cheltuieli nedeductibile fiscal, în mod identic procedând pentru anul 2013 și pentru anul 2014.

Organele de inspecție fiscală motivează că societatea nu deține documente justificative, în condițiile în care precizează că nu au intrat în posesia documentelor societății.

Contestatoarea precizează că pentru justificarea cheltuielilor reale făcute de societate în perioada 2012 - 2014 anexează bilanșele de verificare lunare, jurnalele de cumpărări din arhiva societății, centralizate pe luni, ani și pe feluri de cheltuieli, rezultând, pentru anul 2012 profit în sumă de S lei, în condițiile în care a realizat venituri în sumă totală de S lei și cheltuieli totale în sumă de S lei, din care: cheltuieli materiale din jurnalul de cumpărări în valoare totală de S lei, cheltuieli de personal în valoare totală de S lei, amortizarea echipamentelor în valoare de S lei și alte cheltuieli, inclusiv cheltuielile privind impozitul pe profit în valoare totală de S lei;

- pentru anul 2013 – profit în sumă de S lei, iar cheltuielile totale sunt în sumă de S lei;

- pentru anul 2014 – profit în sumă de S lei, iar cheltuielile totale sunt în sumă de S lei.

Mai susține faptul că toate cheltuielile sunt extrase din documentele primare existente în arhiva societății și că sunt în întregime cheltuieli deductibile.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, precizează că organele de inspecție fiscală îi întemeiază constatările privind nedeductibilitatea TVA plecând de la premiza că societatea a refuzat să prezinte documentele contabile și nu a probat realitatea și legalitatea achizițiilor în scopul desfășurării operațiunilor taxabile.

Contestatoarea susține că afirmațiile organelor de inspecție fiscală sunt îndoielnice și mai ales represive, acestea nefăcând dovada refuzului societății de a prezenta documentele justificative, iar măsurile stabilite sunt în vădită contradicție cu prevederile art. 145 alin. (1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede dreptul oricărei persoane de a deduce taxa aferentă achizițiilor dacă achizițiile respective sunt destinate operațiunilor taxabile.

Precizează că în jurnalele de cumpărări anexate la contestație sunt prezentate achizițiile cu indicarea documentelor pe baza cărora s-a făcut deducerea taxei, care nu au fost verificate de organele de inspecție fiscală, astfel că afirmațiile organului de control nu se confirmă prin aceste probe.

De asemenea, precizează că achizițiile au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, că este un cumpărător de bună credință, deține documente legal întocmite de furnizori, tranzacțiile fiind reale, iar suspiciunile organelor de inspecție fiscală nefiind însoțite de mijloace probante, nu pot atrage sancțiunea societății în cheltuieli nedeductibile și TVA aferentă achizițiilor de bunuri și servicii.

Astfel, societatea contestatoare apreciază că nu s-a realizat o analiză justă a situației economico-financiare a **S.C. YS.R.L. Iași**, ajungându-se astfel la concluzii total greșite, în flagrantă contradicție cu realitatea și logica, dincolo de rațiunea legiuitorului.

S.C. YS.R.L. Iași este de acord cu faptul că, în conformitate cu prevederile art.6 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limita atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, însă același text impune ca această soluție să fie întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză. Ori, aceste împrejurări nu se pot identifica decât acționând cu bună credință și respectând procedura impusă organelor de inspecție fiscală de prevederile art.94 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de dispozițiile imperative ale art.7 din aceeași reglementare legală.

În concluzie, **S.C. YS.R.L. Iași** precizează că, în cazul de față, criticile aduse controlului în sine și actelor întocmite de organele de inspecție fiscală relevă faptul că

Exemplarul 4/4

Operator de date cu caracter personal 759

Viorica amarandi/consilier superior/ Serviciul Soluționare Contestații
decizii 2016.doc

Data: 28.11.2016, ora:8,30

societatea verificată nu a beneficiat de un asemenea regim care să asigure garanția legalității și echității.

Ca urmare, **S.C. YS.R.L. Iași** solicită anularea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. F- IS, emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, în baza Raportului de Inspecție fiscală nr.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Activitatea de Inspecție Fiscală, au efectuat inspecția fiscală parțială la **S.C. YS.R.L. Iași** pentru perioada 01.01.2012 - 31.12.2014 pentru impozitul pe profit și pentru perioada 01.01.2012 – 31.03.2015 pentru taxa pe valoarea adăugată.

Potrivit mențiunilor din Raportul de inspecție fiscală nr., inspecția fiscală a fost inițiată în baza Avizului de inspecție fiscală nr., care nu a fost primit de reprezentanții legali ai societății.

Având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală nu au intrat în posesia documentelor financiar contabile ale societății, acestea au procedat la analiza documentară în baza datelor existente în baza de date informatică a Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași și au constatat următoarele:

Cu privire la impozitul pe profit:

Din analiza declarațiilor depuse de către societate la organul fiscal teritorial, în paralel cu fișa sintetică a agentului economic organizată la nivelul compartimentului de resort, au rezultat următoarele:

Pentru anul 2012:

Societatea a depus declarația cod 101 "Declarația privind impozitul pe profit" din care rezultă că a înregistrat venituri în sumă de S lei și cheltuieli totale în sumă de S lei, precum și obligația de plată privind diferența de impozit pe profit în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile în sumă totală de S lei, întrucât societatea nu deține documente justificative conform prevederilor art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.44, ale art.21, din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, respectiv: note de intrare recepție, contracte de achiziție, facturi care să îndeplinească calitatea de document justificativ, prin care să probeze realitatea și legalitatea operațiunilor înregistrate în declarația 101 "Declarația privind impozitul pe profit".

Ca urmare, invocând prevederile art.19 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au procedat la recalcularea profitului impozabil, rezultând astfel diferența de impozit pe profit în sumă de **S lei**.

Pentru anul 2013:

Societatea a depus declarația cod 101 "Declarația privind impozitul pe profit" din care rezultă că a înregistrat venituri în sumă de S lei și cheltuieli totale în sumă de S lei, precum și obligația de plată privind diferența de impozit pe profit în sumă de S lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile în sumă totală de S lei, întrucât societatea nu deține documente justificative conform prevederilor art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.44, ale art.21, din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, respectiv: note de intrare recepție, contracte de achiziție, facturi care să îndeplinească calitatea de

document justificativ, prin care să probeze realitatea și legalitatea operațiunilor înregistrate în declarația 101 "Declarația privind impozitul pe profit".

Ca urmare, invocând prevederile art.19 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au procedat la recalcularea profitului impozabil, rezultând astfel diferența de impozit pe profit în sumă de **S lei**.

Pentru anul 2014:

Societatea a depus declarația cod 101 "Declarația privind impozitul pe profit" din care rezultă că a înregistrat venituri în sumă de S lei și cheltuieli totale în sumă de 298.767 lei, precum și obligația de plată privind diferența de impozit pe profit în sumă de 4.986 lei.

Organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile în sumă totală de S lei, întrucât societatea nu deține documente justificative conform prevederilor art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.44, ale art.21, din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, respectiv: note de intrare recepție, contracte de achiziție, facturi care să îndeplinească calitatea de document justificativ, prin care să probeze realitatea și legalitatea operațiunilor înregistrate în declarația 101 "Declarația privind impozitul pe profit".

Ca urmare, invocând prevederile art.19 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au procedat la recalcularea profitului impozabil, rezultând astfel diferența de impozit pe profit în sumă de **S lei**.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au calculat pentru perioada 25.04.2012 - 06.04.2015, accesorii, respectiv : dobânzi în sumă de **S lei** și penalități de întârziere în sumă de **S lei**, aferente diferenței de impozit pe profit în sumă totală de S.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Prin deconturile de taxă pe valoarea adăugată depuse pentru perioada verificată, 01.01.2012 – 31.03.2015, **S.C. YS.R.L. Iași** a declarat TVA colectată în valoare totală de S lei și TVA deductibilă în valoare de S lei.

Având în vedere că organele de inspecție fiscală nu au intrat în posesia documentelor financiar contabile ale societății, au stabilit TVA colectată la nivelul sumei declarate de societate prin deconturile de taxă pe valoarea adăugată, respectiv suma de 234.392 lei, iar pentru TVA deductibilă în sumă de S lei declarată de societate, nu au acordat drept de deducere pentru această sumă, întrucât societatea nu a prezentat documentele financiar - contabile, considerând că nu a fost probată realitatea și legalitatea achizițiilor și nici faptul că acestea au fost efectuate în scopul desfășurării de operațiuni taxabile, invocând încălcarea prevederilor art.56 alin.(1), art.145 alin.(1) și alin.(2) și art.146 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de **S lei**, în conformitate cu prevederile art.120 și art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au calculat pentru perioada 25.04.2012 - 06.04.2015, accesorii, respectiv : dobânzi în sumă de **S lei** și penalități de întârziere în sumă de **S lei**.

Ca urmare, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași în baza Raportului de Inspecție fiscală nr. din

Exemplarul 4/4

Operator de date cu caracter personal 759

Viorica amarandi/consilier superior/ Serviciul Soluționare Contestații
decizii 2016.doc

Data: 28.11.2016, ora:8,30

15.07.2015 s-a stabilit în sarcina **S.C. YS.R.L. Iași** obligații fiscale în sumă totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – dobânzi aferente impozitului pe profit;
- S lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – dobânzi aferente TVA,
- S lei – penalități de întârziere aferente TVA.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile S.C. YS.R.L. Iași, constatările organelor fiscale și actele normative în vigoare pentru perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la contestația formulată de S.C. YS.R.L. Iași împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași în baza Raportului de Inspecție fiscală nr. pentru suma totală de S lei, reprezentând:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – dobânzi aferente impozitului pe profit;
- S lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – dobânzi aferente TVA.
- S lei – penalități de întârziere aferente TV

cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța cu privire la legalitatea stabilirii obligațiilor fiscale, în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu au respectat procedura de desfășurare a inspecției fiscale.

În fapt, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Activitatea de Inspecție Fiscală, au efectuat inspecția fiscală parțială la **S.C. YS.R.L. Iași** pentru perioada 01.01.2012 - 31.12.2014 pentru impozitul pe profit și pentru perioada 01.01.2012 – 31.03.2015 pentru TVA, având ca obiect verificarea obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat, urmare adresei nr..... transmisă Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași de către Biroul Procedură Insolvență și Lichidări din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, prin care se comunică faptul că prin Sentința nr.146 din 09.06.2015, Tribunalul Iași – Secția II Civilă Faliment a dispus deschiderea procedurii falimentului împotriva **S.C. YS.R.L. Iași** și solicită să-i fie comunicat quantumul total al creanțelor pe care debitoarea le înregistrează față de bugetul consolidat al statului.

Potrivit mențiunilor din Raportul de inspecție fiscală nr., inspecția fiscală a fost inițiată în baza Avizului de inspecție fiscală nr. F-IS, care nu a fost primit de reprezentanții legali ai societății.

Având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală nu au intrat în posesia documentelor financiar contabile ale societății, acestea au procedat la analiza documentară în baza datelor existente în baza de date informatică a Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași și au considerat ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile declarate în Declarația cod 101 "Declarația privind impozitul pe profit" și nu au acordat drept de deducere pentru TVA deductibilă declarată de societate în deconturile de TVA aferente perioadei verificate, întrucât societatea nu deține documente justificative, respectiv: note de intrare recepție, contracte de achiziție, facturi care să îndeplinească calitatea de document

Exemplarul 4/4

Operator de date cu caracter personal 759

Viorica amarandi/consilier superior/ Serviciul Soluționare Contestații
decizii 2016.doc

Data: 28.11.2016, ora:8,30

justificativ, prin care să probeze realitatea și legalitatea operațiunilor înregistrate în declarații.

Ca urmare, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice la și în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 15.07.2015 au stabilit în sarcina **S.C. YS.R.L. la** și obligații fiscale în sumă de **S lei**, reprezentând:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – dobânzi aferente impozitului pe profit;
- S lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – dobânzi aferente TVA;
- S lei – penalități de întârziere aferente TVA.

S.C. YS.R.L. la consideră că concluziile organelor de inspecție fiscală care au dus la stabilirea acestor obligații sunt eronate deoarece controlul în sine s-a bazat pe abordarea greșită a situației de fapt, pe interpretarea și aplicarea greșită a dispozițiilor legale incidente, pe ignorarea unor aspecte esențiale în stabilirea unui cadru corect și corespunzător.

Precizează că, criticile pe care le formulează împotriva actului administrativ fiscal atacat, se referă la aspecte de legalitate și de temeinicie, respectiv:

1. Organele de inspecție fiscală nu au procedat potrivit prevederilor art.105 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturilor juridice care sunt relevante pentru impunere.

Mai susține faptul că, până la finalul controlului nu s-au discutat aspectele constatate cu administratorul societății. Acesta ar fi putut da lămuriri sau ar fi avut posibilitatea de a demonstra realitatea anumitor situații, astfel încât, organele de inspecție fiscală să tragă concluzii în deplină cunoștință de cauză, respectiv să stabilească corect obligațiile suplimentare.

2. Lipsa analizei complete a tuturor stărilor de fapt demonstrează faptul că organele de inspecție fiscală nu fac trimiteri concrete la probe care să susțină constatările și concluziile sale așa cum se prevede la art. 65 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3. Lipsa analizei complete și lipsa probelor au generat și o nemotivare a actului administrativ fiscal atacat, în condițiile în care dispozițiile procedurale stabilesc această obligație în sarcina organelor de inspecție fiscală, ca o garanție a dreptului la informare, a respectării legii și a ocrotirii drepturilor cetățenilor, inclusiv a dreptului la apărare.

Contestatoarea susține că actul de inspecție fiscală nu respectă rigorile legii în privința motivării. Simpla afirmare a unor concluzii ale organelor de inspecție fiscală, dar care nu-și găsesc corespondent în situația concretă a societății și în probe pertinente, nu poate echivala cu o motivare în sensul legii.

În aceeași măsură, simpla enumerare a unor texte de lege, pe care organul de inspecție fiscală a înțeles să-și întemeieze actele și constatările, nu echivalează cu o motivare, în condițiile în care ar trebui să existe o concretizare incidentă acestor prevederi asupra situației de fapt a persoanei verificate.

Referitor la impozitul pe profit, având în vedere că la Cap. I din Raportul de inspecție fiscală din, apare înscrisă ca metodă de lucru "electronic", se pune întrebarea care act reglementează această metodă, cum poate fi aceasta aplicată în cazul societății verificate și cum pot fi formulate concluziile pe baza cărora se emit deciziile de impunere în baza acestui procedeu.

Referitor la mențiunea din Raportul de inspecție fiscală potrivit căreia echipa de inspecție fiscală nu a intrat în posesia documentelor financiar contabile ale societății și s-a procedat la analiza documentară în baza datelor existente în baza de date informatică de la nivelul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, contestatoarea susține că această afirmație pune la îndoială constatările din Raportul de inspecție fiscală și că este în totală contradicție cu legislația fiscală în vigoare.

Mai susține faptul că toate cheltuielile sunt extrase din documentele primare existente în arhiva societății și că sunt în întregime cheltuieli deductibile.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată, precizează că organele de inspecție fiscală își întemeiază constatările privind nedeductibilitatea TVA plecând de la premiza că societatea a refuzat să prezinte documentele contabile și nu a probat realitatea și legalitatea achizițiilor în scopul desfășurării operațiunilor taxabile.

Contestatoarea susține că afirmațiile organelor de inspecție fiscală sunt îndoielnice și mai ales represive, acestea nefăcând dovada refuzului societății de a prezenta documentele justificative, iar măsurile stabilite sunt în vădită contradicție cu prevederile art. 145 alin. (1) și alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede dreptul oricărei persoane de a deduce taxa aferentă achizițiilor dacă achizițiile respective sunt destinate operațiunilor taxabile.

Precizează că în jurnalele de cumpărări anexate la contestație sunt prezentate achizițiile cu indicarea documentelor pe baza cărora s-a făcut deducerea taxei, care nu au fost verificate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, precizează că achizițiile au fost destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, că este un cumpărător de bună credință, deține documente legal întocmite de furnizori, tranzacțiile fiind reale, iar suspiciunile organelor de inspecție fiscală nefiind însoțite de mijloace probante, nu pot atrage sancțiunea societății în cheltuieli nedeductibile și TVA fără drept de deducere aferentă achizițiilor de bunuri și servicii.

În drept, potrivit prevederilor art.101 și art.102 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data inițierii inspecției fiscale:

”Avizul de inspecție fiscală

(1) Înaintea desfășurării inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înștiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.

(2) După primirea avizului de inspecție fiscală, contribuabilul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea se aprobă sau se respinge de către organul fiscal prin decizie. În cazul în care organul fiscal a admis cererea de amânare a inspecției fiscale, comunică contribuabilului data la care a fost reprogramată inspecția fiscală.

(3) Avizul de inspecție fiscală cuprinde:

- a) temeiul juridic al inspecției fiscale;
- b) data de începere a inspecției fiscale;
- c) obligațiile fiscale și perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale;
- d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale.

ART. 102

Comunicarea avizului de inspecție fiscală

(1) Avizul de inspecție fiscală se comunică contribuabilului, în scris, înainte de începerea inspecției fiscale, astfel:

- a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;

b) cu 15 zile pentru ceilalți contribuabili.

(2) În situația în care data de începere a inspecției fiscale înscrisă în aviz este ulterioară împlinirii termenului prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală nu poate începe înainte de data înscrisă în aviz.

(...)

(6) Data începerii inspecției fiscale este data menționată în registrul unic de control. În cazul contribuabililor care nu dețin sau nu prezintă organelor de inspecție fiscală registrul unic de control, această dată se înscrie într-un proces-verbal de constatare.

(7) Dacă inspecția fiscală nu începe la 15 zile de la data prevăzută în aviz, contribuabilul va fi înștiințat, în scris, asupra noii date de începere a inspecției fiscale.

Potrivit prevederilor legale redate mai sus, organele de inspecție fiscală aveau obligația transmiterii avizului de inspecție fiscală, în condițiile și la termenele prevăzute de art.101 și art.102 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data inițierii inspecției fiscale.

Se reține faptul că inspecția fiscală s-a inițiat urmare adresei nr..... din 16.06.2015 transmisă Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași de către Biroul Procedură Insolvență și Lichidări din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași prin care se comunică faptul că prin Sentința nr....., Tribunalul Iași – Secția II Civilă Faliment a dispus deschiderea procedurii falimentului împotriva **S.C. YS.R.L. Iași** și solicită să-i fie comunicat cuantumul total al creanțelor pe care debitoarea le înregistrează față de bugetul consolidat al statului.

Obiectul inspecției fiscale îl reprezintă verificarea obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat pe perioada 01.01.2012 – 31.12.2014 pentru impozitul pe profit și 01.01.2012 - 31.03.2015 pentru taxa pe valoarea adăugată.

Așa cum se consemnează în Raportul de inspecție fiscală nr. din 15.07.2015, *"Avizul de inspecție fiscală nu a fost primit de reprezentanții legali ai contribuabilului Popa Alexandru Grigore și"*

Astfel, organele de inspecție fiscală nu fac dovada comunicării Avizului de inspecție fiscală, în condițiile în care scopul transmiterii către contribuabil a avizului de inspecție fiscală este acela de a lua cunoștință în timp util de obiectivele inspecției fiscale și de a pregăti documentele ce urmează a fi verificate.

Totodată, potrivit art. 94 "Obiectul și funcțiile inspecției fiscale" din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data inițierii inspecției fiscale:

"(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității și conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii și exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale și contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată și a accesoriilor aferente acestora.

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

(...)

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

- a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;
- b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;
- c) discutarea constatrilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

[...]"

De asemenea, conform art.7 alin.(2) "Rolul activ" din același act normativ,

"Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz."

iar potrivit art.65 "Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale" alin.(2) din același act normativ,

"Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii".

Astfel potrivit normelor legale menționate anterior, organul fiscal trebuie să depună toate diligențele pentru **determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului** și în acest scop să-și exercite **rolul său activ**, fiind îndreptățit să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele pe care le consideră utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Potrivit prevederilor art.105 "Reguli privind inspecția fiscală" din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere."

Referitor la prevederile legale anterior citate, la pct.102.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1.050/2004, se precizează:

"La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale".

Se reține faptul că, potrivit mențiunilor din Raportul de inspecție fiscală nr. din 15.07.2015, deoarece organele de inspecție fiscală nu au intrat în posesia documentelor financiar contabile ale societății, acestea au procedat la analiza documentară în baza datelor existente în baza de date informatică a Administrației Județene a Finanțelor Publice la care și au considerat ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile declarate în Declarația cod 101 "Declarația privind impozitul pe profit" și nu au acordat drept de deducere pentru TVA deductibilă declarată de societate în deconturile de TVA aferente perioarei verificate, întrucât societatea nu deține documente justificative, respectiv: note de intrare recepție, contracte de achiziție, facturi care să îndeplinească calitatea de document justificativ, prin care să probeze realitatea și legalitatea operațiunilor înregistrate în declarații.

Organul de soluționare competent reține faptul că, în situația în care, urmare demersurilor efectuate de către organele de inspecție fiscală pentru a comunica societății avizul de inspecție fiscală pentru a lua cunoștință în timp util de obiectivele inspecției fiscale și de a pregăti documentele ce urmează a fi verificate, nu au fost prezentate actele financiar - contabile, devin aplicabile prevederile art.67 „Stabilirea prin estimare a bazei de impunere”,

alin.(1) și (2), lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

„(1) Organul fiscal stabilește baza de impunere și obligația fiscală de plată aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impunere, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere se efectuează în situații cum ar fi:

a) în situația prevăzută la [art. 83](#) alin. (4);

b) în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

(3) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să stabilească prin estimare bazele de impunere, acestea identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(4) În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele fiscale pot folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impunere, aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Cuantumul obligațiilor fiscale rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția celor stabilite în cadrul unei inspecții fiscale”.

Organul de soluționare competent reține faptul că organele de inspecție fiscală nu au comunicat **S.C. YS.R.L. Iași** avizul de inspecție fiscală, iar datorită faptului că nu au intrat în posesia documentelor financiar contabile ale societății, inspecția fiscală s-a efectuat în baza declarațiilor cod 101 "Declarația privind impozitul pe profit" și Deconturile de taxă pe valoarea adăugată, depuse de către societate pentru perioada supusă inspecției fiscale, luând în calcul pentru stabilirea diferențelor de impozit pe profit veniturile declarate de către aceasta și considerând nedeductibile din punct de vedere fiscal cheltuielile declarate de societate, iar pentru diferențele de TVA luând în calcul taxa pe valoarea adăugată colectată declarată, considerând că societatea nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată deductibilă declarată, fără să aibă în vedere prevederile art. 67 alin.(1) și (2), lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv stabilirea prin estimare a bazei de impunere.

În consecință, având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală nu au depus toate diligențele pentru determinarea corectă a situației fiscale a **S.C. YS.R.L. Iași**, nu și-au îndeplinit atribuțiile privind constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale, stabilind diferențe de obligații fiscale, respectiv: impozit pe profit în sumă de S lei și accesorii aferente în sumă de S lei, TVA în sumă de S și accesorii aferente în sumă de S lei, fără să verifice documentele din evidența contabilă a societății, organul de soluționare competent nu se poate pronunța asupra legalității stabilirii obligațiilor fiscale suplimentare în sarcina societății contestatoare, în speță fiind aplicabile prevederile pct. 9.3. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015, potrivit cărora,

Exemplarul 4/4

Operator de date cu caracter personal 759

Viorica amarandi/consilier superior/ Serviciul Soluționare Contestații
decizii 2016.doc

Data: 28.11.2016, ora:8,30

”Organul de soluționare competent va verifica existența excepțiilor de procedură și, mai apoi, a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.”

În consecință, având în vedere cele reținute mai sus, în temeiul prevederilor art.279 alin.(3) și alin.(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

coroborate cu prevederile pct.11.4. și pct. 11.5. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015, potrivit cărora,

”11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat.”

se va desființa Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice la ... în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-....., pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – dobânzi aferente impozitului pe profit;
- S lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – dobânzi aferente TVA;
- S lei – penalități de întârziere aferente TVA,

urmând ca organul emitent, prin altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat să procedeze la refacerea inspecției fiscale, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele reținute în motivarea prezentei decizii de soluționare a contestației care au condus la desființare, în conformitate cu prevederile art.129

din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit prevederilor art. 129 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, referitor la refacerea inspecției fiscale, se precizează:

”(1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit [art. 279](#) se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor [art. 276](#) alin. (3).

(2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie.

(3) Refacerea inspecției fiscale și emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele și obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit [art. 94](#) alin. (3).

(4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.”

2. Referitor la solicitarea societății privind suspendarea executării actelor contestate până la soluționarea contestației invocând prevederile art.14 alin.(1) din Legea privind contenciosul administrativ nr.554/2004, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate investi cu analiza pe fond a acestui capăt de cerere, în condițiile în care suspendarea executării actului administrativ fiscal nu intră în competența sa materială de soluționare.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași în baza Raportului de inspecție fiscală nr., s-au stabilit obligații fiscale în sumă totală de S lei, reprezentând:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – dobânzi aferente impozitului pe profit;
- S lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – dobânzi aferente TVA;
- S lei – penalități de întârziere aferente TVA.

Contestația societății vizează și suspendarea executării actului administrativ fiscal.

În drept, referitor la suspendarea executării actului administrativ fiscal, sunt incidente prevederile art. 215 alin. (1) și alin.(2) din Odonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data solicitării, respectiv:

”(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal.

(2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cautiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al caror obiect nu este evaluabil în bani, o cautiune de până la 2.000 lei.”

Totodată, dispozițiile art.14 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ stipulează:

“(1) În cazuri bine justificate și pentru prevenirea unei pagube iminente, o dată cu sesizarea, în condițiile art. 7, a autorității publice care a emis actul, persoana vătămată poate să ceară instanței competente să dispună suspendarea executării actului administrativ până la pronunțarea instanței de fond.

(2) Instanța va rezolva cererea de suspendare, de urgență, cu citarea părților.”

Având în vedere aceste dispoziții imperative ale legii, solicitarea societății contestatoare de suspendare a executării actului atacat intră sub incidenta prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ, motiv pentru care Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, nu se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere, competența revenind instanțelor judecătorești, conform legii.

Prin urmare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații constată necompetența materială privind solicitarea societății contestatoare de suspendare a executării obligațiilor de plată stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Pentru cele ce preced și în temeiul art.272 alin.(1) și alin.(2) lit.a), art.273 și art.279 alin.(1) și alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași

DECIDE:

Art.1 Desființarea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași în baza Raportului de inspecție fiscală nr. pentru **S.C. YS.R.L. Iași** pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei – impozit pe profit;
- S lei – dobânzi aferente impozitului pe profit;
- S lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- S lei – TVA;
- S lei – dobânzi aferente TVA,
- S lei – penalități de întârziere aferente TVA,

urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să procedeze la o nouă verificare a aceluiași operațiuni, pentru același tip de obligație fiscală ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță precum și de cele precizate în prezenta decizie.

Art.2 Constatarea necompetenței materiale a Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, privind solicitarea societății contestatoare de suspendare a executării obligațiilor de plată stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr., emisă de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Art.3 Serviciul Soluționare Contestații va comunica prezenta decizie contestatoarei și Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală, spre a fi dusă la îndeplinire.

În temeiul art.273 alin.(2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Iași.